

alene angik Kjøbstæderne, ved at indfætte i Udvalget faagodtform lutter Kjøbstadborgere eller Repræsentanter for Kjøbstæder. Man skulde altsaa troe, at ved de Beslutninger, der dengang toges, var man kommen til Ende med Beskatningsspørgsmaalet for Kjøbstædernes Vedkommende. Men hvad gjør man nu? I et Udvalg, hvor ikke en eneste Kjøbstadborger har Sæde, eller idetmindste har underskrevet Bestænkningen, vil man nu udensidre have det nye System indført i Kjøbstæderne, aabenbart for, som det ogsaa antydes, at forberede en Forandring af den anden Beskatning, og man omtaler det slet ikke videre i Motiverne; det gaar saadan med; man finder det hensigtsmæssigt for Kjøbenhavn og Landet, og saa tager man Kjøbstæderne med og mener, at de skulde tage det, som de andre faae det. Og hvad angiver man saa for Grunde imod, hvad jeg og andre Medlemmer have anført med Hensyn til det Retfærdige i Formue- og Veilighedsstatten ligeoverfor Indkomstskatten? Man henter Exemppler fra den saakaldte Hjælpeattest i Kjøbenhavn og taler om de 20,000 Rd. Grændse, men slet ikke om, hvad der er gjældende i Kjøbstæderne; der er ikke nogen saadan Grændse, saa at altsaa det Inkonsekvente, der maatte have ligget i Hjælpeattesten, slet ikke kommer til Anvendelse her som et Argument. Heller ikke kan man argumentere mod Formue- og Veilighedsstatten ved at vise hen til, hvorledes den blev udført her i Kjøbenhavn, thi det er jo netop anført — saavidt jeg erindrer af det ærede Medlem fra Odense (Faber) — at det er gennem længere Tids Praxis, at man tør sige, at ligningskommissionerne ere komne til en virkelig retfærdig Ansættelse; her i Kjøbenhavn var der ikke nogen ældre Ligningskommission, der selv havde fra de mindre Summer prøvet sig op til de større Summer —; thi Skatterne ere bestandigt stegne — det er altsaa ikke rigtigt at anføre som Argument mod Beskatningssystemet i Kjøbstæderne den Anvendelse, som Statten fik gennem Loven af 21de December 1861. Jeg maa endnu sige, at jeg troer virkelig at have Ret i, hvad jeg tillod mig at anføre før, at Mange af de Medlemmer, der som Udenforstaaende see paa denne Skat i Kjøbstæderne, og som ikke have haft Erfaringen for sig ved at være Gjen-

stand for denne Beskatning, eller see den i umiddelbar Nærhed, danne sig andre Forestillinger om den end de, der stemme med Virkeligheden. Dette kan tydeligt mærkes paa Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der mener, at det, at en Mand, med samme Indtægt som en Anden, anvendte en overordentlig stor Luxus, vilde blive taget som gyldigt Moment til at vise, at han ikke havde Skatteevne. Nei, det er langt fra. Det, der tages i Betragtning, er de nødvendige og nyttige Udgifter, der paaføres en Mand gennem hans Familieforhold eller øvrige Livsstilling, men Udgiften til den Luxus at ryge Cigarer, som han talte om o. s. v., kan han være rolig for, at der maaskee mindre vil blive taget Hensyn til gennem en Formue- og Veilighedsstat end gennem en Indkomststat. Man siger ligefrem: har han Raad til det ene, saa har han ogsaa Raad til at give nogle Daler til det andet. Jeg tør i det Hele taget sige, at det vistnok ikke er rigtigt, naar der af et Medlem igaar blev ytret, at man i Provinserne, hvor Folk boede noget nærmere ved hverandre, om jeg maa sige, lettere end inde i Kjøbenhavn skulde kunne angive Folks Indtægter; det troer jeg ikke, man kan. — I Kjøbenhavn gjør den Enkelte sig Rede for sine egne Indtægter, og derved gjør han sig ogsaa paa en Maade Rede for, hvad Andre have i Indtægt, hvorimod jeg troer, at man i Kjøbstæderne bedre vil være istand til at stille sig selv og Andre op i Forhold til hinanden. Man er i Kjøbstæderne bedre end i Kjøbenhavn istand til at kunne stille sig selv og andre Medbeboere op i den Formueæffølge, hvorefter de bør beskattes. Det er Noget, der er et reent Skjøn, der væsentligt berocr paa et almindeligt Kjendskab til den hele Levevis og Velstand, og hertil troer jeg, at man rigtignok er bedre istand i Kjøbstæderne, hvorimod jeg troer, at man, naar Talen er om at angive positive Indtægter, bedre er istand der til i Kjøbenhavn, fordi der holdes langt mindre egentligt Regnskab derover blandt Kjøbstadsbeboerne i Almindelighed.

Indenrigsministeren: Forhandlingen om det foreliggende Endringsforslag har, forekommer det mig, taget et noget videre